

Der vil jeg bare spørge hr. Eyvind Vesselbo, om det er en del af succesen, om de efterhånden mange tusinde danskere, som har måttet tage ophold i et andet land som følge af de her regler, er noget af det, Venstre glæder sig over. Er det noget af det, man er stolt over – at man i de sidste 7 år har skabt nogle ændringer i det her land, der har gjort, at danskere alene på grund af deres kærlighed til en udlænding har været nødt til at udvandre og bosætte sig i et andet land?

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, for det var jo ikke hovedformålet, at danskere skulle sendes til andre lande. Hovedformålet var, som jeg startede med at sige, at få stoppet de systematiske familiesammenføringer i generation efter generation, og det må man sige i hvert fald langt hen ad vejen har været en succes.

Som jeg også sagde, så gjorde vi det sådan, da vi lavede loven – og det var faktisk derfor, jeg nævnte det – at den ikke diskriminerede nogen, og derfor var de unge danskere også med i loven. Det var alle, det gjaldt, fordi vi ikke ville gøre forskel på nogen. Der er det klart, at der er nogen, som har måttet indordne sig under de her regler, for at vi kunne gribe ind og give en hjælpende hånd til nogle andre, nemlig de unge indvandrere, som gerne ville undgå at blive gift med en fra hjemlandet. Det er den omkostning, der har været.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:11

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for den erkendelse, for det skaber trods alt en nuance i debatten, at man erkender, at der også har været ofre for den her politik – folk, som jo egentlig mener, at de er blevet skubbet ud i en anden type tvangsægteskab, fordi de er blevet tvunget til at gifte sig måske langt tidligere, end de ellers havde tænkt sig.

Men jeg vil godt lige holde lidt fast i det med formålet, som hr. Eyvind Vesselbo er inde på. Vi faldt for nylig over et interview, som statsministeren havde givet i en tysk avis, hvor han gjorde det meget klart, at formålet med de her regler ikke var det, som hr. Eyvind Vesselbo ellers bryter sig af, nemlig at bremse indvandringen. Det sagde statsministeren meget klart til tyskerne og

alle andre, der måtte læse den her avis. Formålet var ikke at begrænse indvandringen, men alene at beskytte unge indvandrerpiger.

Der vil jeg bare spørge, om hr. Eyvind Vesselbo oplever, at statsministeren på en eller anden måde taler med to tunger – én, når han er i udlandet og gerne vil gøre sig til, måske med tanke på et europæisk topjob, og så én, når han er herhjemme, og hvor budskabet minder mere om det, hr. Eyvind Vesselbo siger, nemlig at pointen var, at man ville stoppe indvandringen.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, jeg mener, at hr. Morten Østergaards udlægning er fuldstændig forkert. Jeg mener, at hr. Morten Østergaard skulle have hørt efter, hvad jeg sagde i min ordførertale. Jeg prøvede at give et historisk rids – mens hr. Morten Østergaard må have siddet og snakket med en anden person i salen – som jo netop nåede frem til den konklusion, at det ikke drejer sig om bare at stoppe indvandringen, men at vi skal stoppe den systematiske familiesammenføring generation efter generation, fordi de fleste af dem var tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber.

Det var faktisk det, jeg sagde, og det var også det, fru Johanne Schmidt-Nielsen, som jo må have hørt efter, hvad jeg sagde, spurgte mig om. Så jeg må beklage, men der er ikke rigtig noget kød på det, hr. Morten Østergaard spørger om.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 14:13

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ordet. Jeg blev egentlig lidt provokeret af hr. Eyvind Vesselbos fine historiske gennemgang, og det er derfor, jeg har bedt om ordet. De kom, og de blev – de tog desværre ikke hjem. Ja, det er rigtigt. Min mor kom i 1973. Hun blev her, hun tog ikke hjem. Det er jeg da meget glad for personligt, for jeg mener, at hun da ikke bare kom til et fremmed land, hun kom hjem til et nyt land, hendes nye land. Det tror jeg også man skal prøve at huske på, når man fortæller eller genfortæller historien, altså prøver at være opmærksom på, hvilken retorik man bruger. Men hensyn til den måde, hr. Eyvind Vesselbo fremlagde det på, synes jeg, at han ikke desto mindre er med til at skabe en meget, meget ubehagelig